

אמר להם הממונה פרק שלישי יומא

לא מ"ח מ"ח מ"ח
בית הכנסת כ"ו

לב ב מ"ח מ"ח
תפילין כ"ח

עבורי דרשא אומפסחא

פרש"י להניח תפילין בראש קודם
שניה תפילין של יד כאשר דקא משביר על מנת תפילין
שיד יד דפגע ברישא בזרות קודם שיגיע לראש וקשה לפי דמאי
לחייב מדרש לקח משקל ליה מלאכה בצדק הקדמון רבה (מנחה)

והחייב של ראש דכתיב וקשרתם
לאות על ידך והדר והיו לטוטפת
בין עיניך ומפרש רבינו חס דבס
רב הוה גאון וזיל דלחייב בשעת
שולח תפילין ומניח בתיקן שלא יעבור
אוחז של יד ויתנס בתיקן תחילה
ואח"כ של ראש למעלה לח"כ כשיכא
להניח יפגע בשל ראש תחילה וילמדך
לעבור על האות משום דל"י ש
להניח תחילה כפי' לפיך לר"ך

להניח בתיקן של ראש תחילה ואח"כ
שי יד למעלה וכיזי אליה וז"ל מפרש
למען משום חייב דחייב אלס
למשמש תפילין כל שעה ק"ז מ"ז
והשקא קלאר דבגדי ממשמש תחילה
משום דפגע בן ברישא ואח"כ ממשמש

כשל ראש : ואימא חד עדייה
לרשון מוכח בפנימי הנקדמיה לס
התמיד . וח"ה ישיב תרתייהו בנבך
אדם התמיד דניקדום לרשון מוכח
הפנימי דהכל תלמיא והכל תרי ו"ל
דלא לא סברא היא דנישית תרתייהו
האיכא דלא כח אלא חד ואירשון
פנימי דכתיב ביה תרי לא ישיב
מיד ישיב בלראש וניורא כמי
שחילי יד עמי י"ל דח"כ לא לכתיב
גבי גזירין אלא חד בנבך ונשייה

אדם התמיד דנקדים לרשון מוכח
הפנימי וז"ל והכל תרי והכל תרי
מכפר עדין ומדכתיב תרי בנבך ש"מ
לאלטרין למימר דנישית חד אירשון
מוכח הפנימי : הכא תלמיא והכל
תרי : אין להקשות הא מוכח בנבך
בנבך כתיב בתמיד בפרשא וז"ל
תלה ובפרשא פינחס ד"ל האי סליה

הדי מדי לא כיון דלא כתיב ביה
הדי כמו בגזירין ונרות דכתיב בנבך
בנבך והוא כמו פרשה גמלאה ונשייה
יורדים דבר שגמלא ט בנבך
בנבך דכתיב שלא נלמא
ט אלא בנבך : דלע"ז דלמך לעיל
דחמיר כתיב ביה תרי בנבך הייט
דס התמיד דווקא וקשה לי נילמא תרי
בנבך דגזירין עילס חד עדייה אלס
התמיד דנקדמיה לרשון הפנימי
דלע"ז דהכל תרי והכל תרי מכפר
עדין וחד עדייה אלכרי תמיד
דניקדום לטובה שתי נרות דלע"ז
דהכל תרי והכל תרי נקדמו כ"י הכי

לחייב הפסק בנרות דתמנא אמר
ליפסקינהו ולי לא תפסקינהו בנבכים
בנרות דלע"ז דלע"ז דלמך לעיל
דחמיר כתיב ביה תרי בנבך הייט
דס התמיד דווקא וקשה לי נילמא תרי
בנבך דגזירין עילס חד עדייה אלס
התמיד דנקדמיה לרשון הפנימי
דלע"ז דהכל תרי והכל תרי מכפר
עדין וחד עדייה אלכרי תמיד
דניקדום לטובה שתי נרות דלע"ז
דהכל תרי והכל תרי נקדמו כ"י הכי

לחייב הפסק בנרות דתמנא אמר
ליפסקינהו ולי לא תפסקינהו בנבכים
בנרות דלע"ז דלע"ז דלמך לעיל
דחמיר כתיב ביה תרי בנבך הייט
דס התמיד דווקא וקשה לי נילמא תרי
בנבך דגזירין עילס חד עדייה אלס
התמיד דנקדמיה לרשון הפנימי
דלע"ז דהכל תרי והכל תרי מכפר
עדין וחד עדייה אלכרי תמיד
דניקדום לטובה שתי נרות דלע"ז
דהכל תרי והכל תרי נקדמו כ"י הכי

לחייב הפסק בנרות דתמנא אמר
ליפסקינהו ולי לא תפסקינהו בנבכים
בנרות דלע"ז דלע"ז דלמך לעיל
דחמיר כתיב ביה תרי בנבך הייט
דס התמיד דווקא וקשה לי נילמא תרי
בנבך דגזירין עילס חד עדייה אלס
התמיד דנקדמיה לרשון הפנימי
דלע"ז דהכל תרי והכל תרי מכפר
עדין וחד עדייה אלכרי תמיד
דניקדום לטובה שתי נרות דלע"ז
דהכל תרי והכל תרי נקדמו כ"י הכי

לחייב הפסק בנרות דתמנא אמר
ליפסקינהו ולי לא תפסקינהו בנבכים
בנרות דלע"ז דלע"ז דלמך לעיל
דחמיר כתיב ביה תרי בנבך הייט
דס התמיד דווקא וקשה לי נילמא תרי
בנבך דגזירין עילס חד עדייה אלס
התמיד דנקדמיה לרשון הפנימי
דלע"ז דהכל תרי והכל תרי מכפר
עדין וחד עדייה אלכרי תמיד
דניקדום לטובה שתי נרות דלע"ז
דהכל תרי והכל תרי נקדמו כ"י הכי

וכי עייל להיכל במובח פגע ברישא דתניא
שולח בצפון *משוך מן הכולל שתי אמות
ומחצה, ומעודה בדרום משוכה מן הכולל
שתי אמות ומחצה, מובח ממרצע ועומד
באמצע ומשוך בלפי תין קמנא, ונקמיה
דהיורו : כיון דכתיב ואת המעודה נבחה
השולח : בענין דחון אהרדי, אמר רבא ש"מ
מדריש הקיש : עבדו דרעא אומפסחא
אמר היכי עבדי מדרעא לטוטפתא והמבט
המש נרות קודם לדם התמיד, ודם התמיד
קודם להמבט שתי נרות *מקמא אמר

אמר הוא בנבך בנבך דשני נורי עינים
דלא צ"י צ"י שנייה להבא תד שדייה
להמבט המש נרות דליקדמי לדם התמיד
וחד שדייה לדם התמיד דנקדמיה להמבט
שתי נרות : חד שדייה להמבט המש נרות
דליקדמי לדם התמיד, דהבא חללא והבא
תרי "חד שדייה לדם התמיד דנקדמיה
להמבט שתי נרות" אע"ג דהבא תרי והבא
תרי מכפר עדיף, אמר ליה רב פפא לאב"י
ואימא : חד שדייה לרשון מוכח הפנימי
דנקדמיה לדם התמיד דהכל תלמיא והכל
תרי וחד שדייה לדם התמיד דנקדום להמבט
המש נרות-דאף על גב דהבא תרי והבא
תרי מכפר עדיף? אם כן אפסקי במאי
מפסקת להו? הניחא לרשן לקוש דאמר למה
מטיבין וחזורים ומטיבין *כדי להרגיש כל
העורה כולה, שפירא אלא רב"י יוחנן דאמר

"בבבך בבבך-דלמך לעיל
דמימי, אמר ליה רבינא לרב אשי האי
"בבבך בבבך" דענין מן מיתר דא מבעי ליה
לנופיה דקאמר רבנא נקדמי למערכת שניה
של קמורת? אמר ליה ולא מן אוקימנא
עליה לרא על חברתה מכלל דאיתה חברתה.
מאי שנא עביד עביד המבט המש נרות ברישא
געביד המבט שתי נרות ברישא כיון דאתחיל
בזו עביד חוב, ונעביד שתאמר קרא בהיטוב
את הנרות יקמיתה ואין נרות פחותות משתים
והמבט שתי נרות קודמת לקמרת דאמר
קרא בהיטוב את הנרות והדר קמרתה
וקמרת לאב"י דתניא ויקדם דבר שגמלא
כו "בבבך בבבך דלמך לעיל נאמר בו אלא
בבבך ארז בלבן ואב"י דתניא דתניא בלתי
שלא ידא דבר קודם לתמיד של שתי
תלי

שדין עניה דה מקדשני גזירין : אלס המבט הוא דשדין עניה ואל
על האב"י ואלס המבט מכפר עדיף : אין כפרה אלא בדם : פניין שלא
ישא דבר : ניתן על מערכת גדולה קודם לאב"י התמיד :

שדין עניה דה מקדשני גזירין : אלס המבט הוא דשדין עניה ואל
על האב"י ואלס המבט מכפר עדיף : אין כפרה אלא בדם : פניין שלא
ישא דבר : ניתן על מערכת גדולה קודם לאב"י התמיד :

שדין עניה דה מקדשני גזירין : אלס המבט הוא דשדין עניה ואל
על האב"י ואלס המבט מכפר עדיף : אין כפרה אלא בדם : פניין שלא
ישא דבר : ניתן על מערכת גדולה קודם לאב"י התמיד :

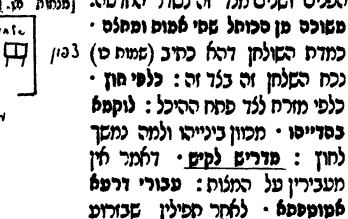
שדין עניה דה מקדשני גזירין : אלס המבט הוא דשדין עניה ואל
על האב"י ואלס המבט מכפר עדיף : אין כפרה אלא בדם : פניין שלא
ישא דבר : ניתן על מערכת גדולה קודם לאב"י התמיד :

שדין עניה דה מקדשני גזירין : אלס המבט הוא דשדין עניה ואל
על האב"י ואלס המבט מכפר עדיף : אין כפרה אלא בדם : פניין שלא
ישא דבר : ניתן על מערכת גדולה קודם לאב"י התמיד :

שדין עניה דה מקדשני גזירין : אלס המבט הוא דשדין עניה ואל
על האב"י ואלס המבט מכפר עדיף : אין כפרה אלא בדם : פניין שלא
ישא דבר : ניתן על מערכת גדולה קודם לאב"י התמיד :

שדין עניה דה מקדשני גזירין : אלס המבט הוא דשדין עניה ואל
על האב"י ואלס המבט מכפר עדיף : אין כפרה אלא בדם : פניין שלא
ישא דבר : ניתן על מערכת גדולה קודם לאב"י התמיד :

וכי עייל להיכל במובח פגע ברישא . קודם שיגיע למערה שהמבט
משוך בלפי מרחק קמנא : משוך מן סופול . מוחק מן הכולל שתי
שתי אמות ומחצה שיעור רך שי הכיטס זה אלא זה האמרוני שתי
מערכתה של להם הפקטס בצנח ומלוחן ולמלוחן יחד ולרבעה
תורה אור) נכנסו שנים מלך זה של שלמן
למלך את המערכת הישנה של להם
הפקטס ואינם מלך זה למלך החדשה
מפוסט מן סופול שתי פסות ומפוסט
כמות השולח דלא כתיב (שמות ט)
נכה השלמן זה גדל זה : כלפי תוך
כלפי מרחק ללך פסח היכל : נוקמל
כפדיישו . מכוון בנייהו וזולה נמשך
לחון : מדרש לפי . דלמך אין
מטיבין על האות : עבדי דרעא
אומפסחא . ללחך תפילין שבוזת
בשכיל תפילין של ראש חסר דהא
בזרות פגע תחילה : סיכי פכיר
מדרש לפוטפסא . מן החוט יבא
על ראש יניח שבוזת תחילה ואח"כ
יניח של ראש : בנבך בנבך דשני
גזירין . דלא לר"ך דהא אמרן מכשיר
עדיף : שדינו לפסא . שז מדה
בזורה דבר שאיט ענין לו מנה
ענין לחיבו : דפסא פלפסא ופסא
פני . הא כלתא בתקנת נרות כתיב
בנבך בנבך ואל דשדין עניה חד
הא-הלמא, ובתמיד כתיב (שמות כט)
אל הכבש האחד תשעה בנבך ואל
דשדין עניה בלחמיר חד שדי לדם
התמיד : אפי"ו דפסא פרי ופסא
פרי . האי מכפרי שבעולה מכפרת
על פשה ועל לא תשעה שנייה
לפשה לקמן בפירקין (דף י"ג) . פ"י .
המקדמה ליה לדם התמיד, ולפסקיה
בנתי פסקא ליתכנה גרוח אלא
שאלו כיון דלתי ליה חמישי ואח"כ
יקמיה דם התמיד תקדים והקמורה
החמר, ובחזרו עבודה תפסקי וז"ל
מח חליכתה קי, היתחל לרשן בן
לקמ דלמך אין הפסקתן אלא להניח
לרגש מהלך פסותו וקל תולת
עבודה בערה : שפני יק
למך לנלא וליכנסו ואל הא עבודה
ביצתיים : אלא לרבי יופטן . דריש
בנבך בנבך שביטוב : חקקה לו
נרות לגמי בנבכים אלו יקדמו לעבודה
אחת אלא מן עבודה בעייה, והא
ליכא למימר לפסקיה דרשון מוכח
הפנימי דלתי, ודקדים הסכח ה'
נרות לרשון הזה ליה משביר על
האות, ועבודה או ליכא לקדים
מקמה למתה בעייה עטלס סדורח
בתיקן ע"פ המקדמות : לדבר שלא
לפסו בו אלא בנבך פסו . התמיד
למך ט' תשעה בנבך : וז"ל ואל

מנחה
סופול

מנחה
סופול

מנחה
סופול

מנחה
סופול

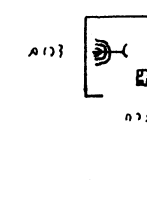
מנחה
סופול

מנחה
סופול

מנחה
סופול

מנחה
סופול

מנחה
סופול

מנחה
סופול

מנחה
סופול

מנחה
סופול

מנחה
סופול

מנחה
סופול

מנחה
סופול

מנחה
סופול

מנחה
סופול